ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4 Ἰουλίου 1919
Ἀνδρέου Κρήτης
Αν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 18
Δύσ. 7 λ. 43

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 839 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΚΡΙΒΩΘΗ

Μὲ ἀνακούφισιν, τὴν ὁποίαν δικαιολογεῖ πληρέστατα ἡ ὀδυνηρὰ ἐντύπωσις, ἣν ἕκαστος ἠσθάνθη εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν γεγονότων τοῦ Ἀϊδινέου, ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς τελευταίας Ἀθηναϊκὰς συναδέλφους τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀρθρογραφίαν, ἐξ ἧς καταφαίνεται ὅτι κάποια σχετικὴ ἐλευθερία ἐδόθη εἰς τὸν τύπον πρὸς εὕρεσιν τῶν ὑπευθύνων, ἐὰν ὑπάρχουν, διὰ τὴν καταστροφήν, ἥτις ἐπῆλθεν εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην πόλιν τῆς Ἰωνίας.

Συνενοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν φωνήν μας μὲ τὴν τοῦ τύπου τῆς πρωτευούσης. Ἠδύναντο πράγματι νὰ προληφθῶσι ὅσα συνέβησαν, ἀφοῦ μάλιστα ὄχι μόνον καὶ ἄλλοθεν ἦτο γνωστὸν ὅτι θὰ ἐγίνετο ἐπίθεσις, ἀλλὰ καὶ τελεσιγραφικῶς ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπελαυνόντων Τούρκων ἀπῄτησε τὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν (κατ' ἄλλους τριῶν ὡρῶν) ἐκκένωσιν τῆς πόλεως παρὰ τῶν στρατευμάτων μας ; Καὶ ἀφοῦ ἡ ἐπίθεσις δὲν ἐγένετο ἐξ ἀπίνης, ποία μέτρα ἐλήφθησαν, ὅπως τελεσφόρως τὴν ἀντιμετωπίσωμεν ;

Μὲ ἄλλας λέξεις πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ, ἐὰν ὁ στρατός μας εἶχεν ἐπαρκεῖς δυνάμεις καὶ πυρομαχικά, ἂν ἐγκαίρως ἐζητήθησαν καὶ ἀπεστάλησαν ἐνισχύσεις, ἢ ἐπεδείχθη ἀσύγγνωστος ὀλιγωρία, ὡς παριστάνουν μερικαὶ φῆμαι.

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καθ' ἡμᾶς ἀπαιτεῖται πρώτιστα πάντων νὰ ἐξακριβωθῇ, εἶναι ἂν ὑπάρχῃ ἑνότης ἀντιλήψεων εἰς τὰ διατασσόμενα ἑκάστοτε μέτρα ἐκ μέρους τῶν ἐν Σμύρνῃ στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν μας Ἀρχῶν. Εἶναι τόσον λεπτὸν τὸ ζήτημα, ὥστε ἕκαστος ἀντιλαμβάνεται τὴν σημασίαν του ὡς καὶ τὸ μέγεθος τῶν δυναμένων νὰ προκύψωσιν ἀποτελεσμάτων, ἐὰν τοι αὐτὴ ἑνότης δὲν ὑφίσταται. Δὲν ὑπονοοῦμεν τίποτε — τοὐλάχιστον τίποτε ὡρισμένον καὶ κατηγορηματικόν. Μερικαὶ οὐχ' ἧττον πληροφορίαι, ἀορίστως περιελθοῦσαι μέχρις ἡμῶν, τοιοῦτον τι φαίνονται τείνουσαι νὰ ὑποδηλώσωσι καὶ σημειοῦμεν τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν τοιοῦτόν τι ἠλήθευε, ὑπὲρ πᾶσαν ἀποστολὴν ἐνισχύσεων ἐπεῖγον θὰ ἦτο τότε νὰ ἐπέμβῃ ἡ Κυβέρνησις ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἑνότητα, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἀγαθὸν δύναται νὰ προκύψῃ διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ καθεστῶτος ἐν Μικρασίᾳ.

Διότι' ὑπεράρκεται, φρονοῦμεν, εἶναι αἱ ὀργάζουσαι ξέναι προπαγανδιστικαὶ ἐνέργειαι καὶ ὁ ὑπ' αὐτῶν ἐξαπτόμενος ἰσλαμικὸς φανατισμὸς διὰ νὰ μὴ προστίθενται καὶ αἱ ὁλεθριώτεραι πάντων δεχογνωμίαι, αἱ ὁποῖαι καὶ μόνον θὰ ἤρκουν νὰ διακυβεύσουν ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν ἐν Μικρασίᾳ.

Εὐτυχῶς ἐγκαίρως ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι ὁ στρατὸς πρέπει νὰ ἔχῃ τὸν πρῶτον λόγον, μέχρις οὗ ὁριστικῶς ἐπικρατήσωμεν καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀρχιστράτηγος καὶ τὸ Ἐπιτελεῖόν του ἐγκατεστάθησαν ἐν Σμύρνῃ.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Παρασκευοπούλου θὰ παύσουν οἱ περιορισμοὶ καὶ αἱ ἐπεμβάσεις εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ στρατοῦ μας, μὲ τὴν ἰσχὺν καὶ ἐπιβολὴν τοῦ ὁποίου θὰ σωθοῦν οἱ Μικρασιατικοὶ πληθυσμοὶ καὶ θὰ ἐκμηδενισθῇ ἡ τουρκικὴ ἀντίστασις.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΤΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΑΝΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Ἠλιόπουλος, συνήγορος τοῦ κ. Ἰγγλέση, περὶ τοῦ ὁποίου λέγει, ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἐκδραμὼν μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἠλειων εἰς Ἠλείαν, ἐγένετο ὁ διαπρύσιος κήρυξ τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν καὶ ὅτι καὶ μετέπειτα δὲν ἔπαυσεν ὑποστηρίζων τὸν κ. Μιχαλακόπουλον καὶ τὰς ἀρχὰς ἐν γένει τῶν Φιλευθέρων.

Ἐξετάζων ὁ κ. συνήγορος τὰ τῆς κατηγορίας, ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἰγγλέσιν λέγει, ὅτι ὁ κ. Ἐπίτροπο, ἐστήριξεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀνάμιξιν τοῦ Ἰγγλέση εἰς τὸ ἀνάθεμα, εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν του, διὰ ἧς ἐκάλει τὸν λαὸν νὰ καταφεύγῃ πρὸς αὐτὸν διὰ πᾶν παράπονον, εἰς τὴν ἰδέαν του περὶ λοϊκοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἐδέθησαν ἐν τῇ Βουλῇ οἱ συλληφθέντες καὶ εἰς τινας καταθέσεις του εἰς ἄλλας διοικήσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀλλὰ διὰ τὸ ἀνάθεμα ἐξήγησεν ὁ Ἰγγλέσης πῶς ἦτο ἐναντίος, ἐπεκράτησε δὲ ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῶν Σωματείων. Ἐπίσης διὰ τὸ λοϊκὸν δικαστήριον ὅτι ἄλλοι τὸ ἐζήτουν καὶ αὐτὸς ἀντετάχθη εἰς τοῦτο. Διὰ τὸ σχοινὶ κανεὶς ἄλλος μάρτυς δὲν εἶπε, πλὴν τοῦ κ. Μπουλσχάνη, κατὰ τὸν ὁποῖον ὅστις ὁρμᾷ εἶπεν ὅτι «νεμίζει».

Μία ἀκόμη ἀπόδειξις ὅτι ὁ Ἰγγλέσης δὲν ἦτο ἐγκληματίας ἢ κινεῖς ἐπίφοβος, εἶνε, ὅτι οἱ ξένοι δὲν τὸν ἔγραψαν εἰς τὸν Μαῦρον πίνακα. Ἐκφράζει ἐν τέλει τὴν πεποίθησιν ὁ κ. συνήγορος, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ δικαιοσύνη δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ὑβρίσῃ εἰς τὰ λοϊκὰ στρώματα ἐπόψεις τῶν Νοεμβριανῶν ἐκτρόπων καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου θὰ εἶνε ἀπαλλακτικὴ διὰ τὸν Ἰγγλέσην.

Ὁ κ. Τσεκλένης, συνήγορος ἐπίσης τοῦ Ἰγγλέση, εἰσερχόμενος ἀμέσως εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἀντικρούει ἐν πρώτοις τὸ κατατεθὲν περὶ Συμβουλίων γενομένων ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰγγλέση μετὰ τοῦ Παπούλα διότι ὁ Ἰγγλέσης δὲν ἦτο ὁ ἱκανὸς νὰ βουλευθῇ μετὰ τοῦ στρατηγοῦ ἐπὶ στρατιωτικῶν ζητημάτων. Τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἰγγλέση, ὅτι ἐρίφθησαν πυροβολισμοὶ ἐκ τοῦ Δ. Νοσοκομείου, τὴν ἀποδίδει εἰς τὴν ἐκ διαδόσεων δημιουργηθεῖσαν ἀτμόσφαιραν ὅτι ἀπὸ διάφορα σημεῖα ἐπυροβόλουν οἱ Βενιζελικοί.

Διὰ τὸν κατηγορούμενον Ἰγγλέσην ὑπάρχουν καὶ δύο ἄλλα στοιχεῖα, ἀνιροῦντα τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν: ὁ μάρτυς Κοτζαμάνης, ὁ παρακολουθῶν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ πάντας, κατέθεσεν ὅτι τὸν Ἰγγλέσην δὲν τὸν ἐθεώρει ἐπικίνδυνον διὰ νὰ τὸν παρακολουθῇ. Ὁ δὲ μακαρίτης Στυλιανίδης κατηγόρει τὸν Ἰγγλέσην, διὰ τὴν καλὴν συμπεριφοράν του.

Διακοπὴ διὰ τὴν εἰρήνην

Σημαίνει μεσημβρία καὶ ταυτοχρόνως φθάνει εἰς τὴν αἴθουσαν ἰσχυρὰ ἡ ἀπήχησις ριπτομένων κανονιοβολισμῶν. Εἶνε οἱ χαιρετισμοὶ τῆς εἰρήνης καὶ προτάσει τοῦ ἐκ τῶν συνηγόρων κ. Πῶς διακόπτεται, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ χαιρετισμοῦ ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 5 λεπτά.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Τσεκλένης λέγει ὅτι διετάχθη διὰ τὴν μὴ παραδοσιν τῶν ὅπλων ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ἐπῆλθεν ἡ μοιρία σύγχυσις. Ἀλλ' ἡ ἐπιστράτευσις, ἐκείνη δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἐξόλισις τῶν πολιτῶν πρὸς διέγερσιν ἐμφυλίου σπαραγμοῦ.

Καταλήγων ὁ κ. συνήγορος ὑποστηρίζει ὅτι ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων, τὰ ὁποῖα διαπραττόμενα δημιουργοῦν αἱ τοιαῦται ἢ τοιοῦται πολιτικαὶ ροπαί, δὲν λογοδοτοῦν τὰ ἄτομα. Ὅταν δὲ μία ἐπανάστασις ἐπεκράτησε μέ τόσα λαμπρὰ ἀποτελέσματα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἔπρεπε νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀμνηστευσις παντὸς ἀδικήματος. Τὴν 12 25' διεκόπη ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5ην μ.μ.

Μετὰ μεσημβρίαν

Ἐπαναλαμβάνεται τὴν 5 45' ἡ συνεδρίασις. Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Λαδᾶς, συνήγορος εἰκοσιοῦ τινος κ. Παπούλα, ὅστις αἰσθάνεται, λέγει, ὑπόχρεωσιν τιμῆς ν' ἀναλάβῃ τὸ βάρος τῆς ὅλης ὑποθέσεως, τὸ ὁποῖον, ἀπαλλαγένιε, ὑπὸ τῶν πελατῶν του, ἐγκατέλειψαν οἱ συνάδελφοί του.

Ἐρχόμενος εἰδικώτερον εἰς τὸν κ. Παπούλαν, ὁ κ. συνήγορος, λέγει, ὅτι αἱ περὶ αὐτοῦ ἐνδείξεις ἦσαν τόσον ἀσθενεῖς, ὥστε ἀμφότεραι οἱ γνωμοδοτικαὶ ἀρχαὶ ἐπρότειναν τὴν ἀπαλλαγήν του.

Τὸ τί κατώρθωσεν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰγγλέση, ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἦτο παρὰ μία φυσικὴ ἐνοικίασις δωματίου, εἰς οἰκίαν ὅπου τακτικῶς ἐνοικιάζονται δωμάτια. Διὰ τὴν παραμονήν του εἰς τὴν Σχολήν, ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο κατόπιν διαταγῆς. Τὰ περὶ συμβουλίων εἰς τὴν οἰκίαν Ἰγγλέση καταπίπτουν ἐκ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἰδίου κατηγορουμένου, ὅτι μετέσχε στρατιωτικῶν συμβουλίων εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ στρατηγὸς Παπούλας θὰ ἔκαμνε συμβούλια μὲ τὸν Ἰγγλέσην. Τὰ περὶ πατατρὰκ λεχθέντα εἶνε κατασκευάσματα τῆς φαντασίας τοῦ Θεολογίτου. Οἱ γνωρίζοντες τὸν ὀλιγόλογον, τὸν στρατιώτην Παπούλαν, δύνανται νὰ κρίνουν ἂν θὰ ὡμίλει περὶ τοιούτων πραγμάτων εἰς ἕνα ὀδοντοϊατρόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπῆγε τυχαίως διὰ τὸ δόντι του.

Τόσον δὲ εἶνε ἀληθὲς ὅτι τοιαῦται ἐνδείξεις δὲν ἠδύναντο νὰ στηρίξουν κατηγορίαν, ὥστε καὶ ὁ κ. Ἐπίτροπος δὲν τὰς ἐθεώρησε βαρὰς καὶ εἶπεν ὅτι θὰ ἐπρότεινα τὴν ἀθώωσίν του. Ἀλλ' ὁ κ. Ἐπίτροπος ἐπεκαλέσθη ἐκκρεμῆ δικογραφίαν κατὰ τοῦ κ. Παπούλα, διὰ τὴν μετὰ τὸ νέον κοσθεσιὼ, στάσιν του. Αὐτὴ εἶνε ὑπόθεσις ἄσχετος, ἡ ὁποία κατ' οὐδὲν δύναται νὰ βαρύνῃ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ δικαστηρίου, ὑποχρεωμένου νὰ σταθῇ καὶ νοίνῃ ἐπὶ τῆ παρούσῃ νῦν κατηγορίας. Ὅταν δικασθῇ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Πελοποννήσου, τότε θὰ ἴδωμεν ἂν εἶνε ἔνοχος.

Ἀποκρούων εἶτα διὰ μακρῶν τὴν ὕπαρξιν δόλου τινὸς εἰς τὸν Παπούλαν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κατηγορουμένους, ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ἀδίκημα εἶνε ἐν πάσῃ περιπτώσει πολιτικός, καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀδικημάτων, πλὴν τῶν συνθέτων, ἡ θανατικὴ ποινὴ ἔχει καταργηθῇ. Τὴν γνώμην του, ὅτι τὸ ἀδίκημα εἶνε πολιτικὸν στηρίζει καὶ εἰς τὰς ἑρμηνείας συγγραφέων καὶ ἰδίᾳ τοῦ Γκαρό. Καταλήγει δὲ ὁ κ. Λαδᾶς, φρονῶν ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν κρατοῦν πνεῦμα τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἡ κατάργησις τῆς θανατικῆς, μετὰ τὴν χύσιν τόσου αἵματος ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ καθ' ἣν ὥραν πανηγυρίζομεν τὸ Πάσχα τῆς εἰρήνης, πρέπει νὰ διακηρυχθῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶνε ἓν εἰς ὁμόνοιαν καὶ πατριωτικὸν αἴσθημα.

Δευτερολογία τοῦ κ. Βασ. Ἐπιτρόπου

Μετὰ διακοπὴν 10 λεπτῶν λαμβάνει τὸν λόγον ἐκ δευτέρου ὁ κ. Κούνδουρος, ὅστις λέγει ὅτι τὰ μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματα, τὰ ὁποῖα ἤγειρεν ἡ ὑπεράσπισις, δὲν ἐστηρίχθησαν εἰς τὰ δεδομένα τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας. Εἶπεν εἰς τῶν κ. συνηγόρων ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ τότε καθεστῶτος ἐπυροβόλησαν ἐκ τῶν ὄπισθεν. Δὲν ἀπεδείχθη τοῦτο ἐκ τῆς διαδικασίας. Εἶπεν ὅτι ἐπυροβολήθη ἐκ τῶν ὄπισθεν ὁ ἀξιωματικὸς Ναλιάνης. Οὔτε τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ τῆς διαδικασίας. Εἶπεν ὅτι ἐνεργῶν ὁ Τοτόμης μίαν ἐκβιαστικὴν πρᾶξιν μετὰ τοῦ Ἰγγλέση εἶχε διαταγὴν τοῦ Φρουραρχείου.

Τότε δὲν ἐλέχθη κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν περὶ διαταγῆς Φρουραρχείου εἰς τὸν Τοτόμην. Εἶπεν ὅτι ἐγὼ δὲν ἤθελα ν' ἀναγνωρίσω δικαιώματα εἰς τὴν μειονοψηφίαν. Δὲν εἶπον ἐγὼ τοῦτο. Εἶπον ὅτι δὲν εἶχον καὶ ἐν δικαίωμα νὰ ἐμφανίζωνται ὡς ἐκπροσωποῦντες τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ Ἔθνους, οἱ μὴ ἔχοντες περὶ αὐτοῦ; παρὰ ἐλαχίστην μειονοψηφίαν.

Εἶπεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐστρέφετο μὲ τὸ κίνημά του κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἀλλὰ κατὰ τῆς Δυναστείας. Δὲν προέκυψε τοιοῦτον τι ἐκ τῆς διαδικασίας. Εἶπε περὶ δημοσιευθείσης συνεντεύξεως τοῦ Μάκενζεν. Δὲν προέκυψεν οὔτε τοῦτο. Εἶπε περὶ ἀφοπλισμοῦ μιᾶς μεραρχίας.

Δὲν ἠκούσθη τίποτε κατὰ τὴν διαδικασίαν. Ἀλλ' ἄς ἐννοῇ τὴν μεραρχίαν, ἡ ὁποία ἐδέχετο συγχαρητήρια τῶν ἐπιστράτων διὰ τὴν δρᾶσιν τη, ἡ δρᾶσις της ἦτο ὅτι παρέδωσεν ἀνάνδρως τὰ ὅπλα της, ὀλίγα βήματα ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκετο ὁ πραγματικὸς ἐχθρὸς τῆς Πατρίδος. Εἶπεν ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Γκοτζιλίτς θὰ ἐπανήρχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ἂν ἔλειπε τὸ ἐμπόδιον τῶν Συμμάχων ἐν Θεσσαλονίκῃ. Δὲν κατετέθη τίποτε περὶ τούτου. Καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Β. Ἐπίτροπος εὑρίσκων τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Τσεκλένη καὶ τοῦ κ. Λαδᾶ μὴ στηριχθέντας ἐπὶ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας. Εἶπεν ὁ εἷς τῶν συνηγόρων, ὅτι ἂν εὑρέθησαν σύλλογοι ἐπιστράτων ἀπὸ τοὺς μὲν, ἐγένοντο καὶ σύλλογοι ἐπιστράτων Βενιζελικοί. Ἀλλ' ὑπάρχει μία μεγάλη διαφορά. Οἱ μὲν ἐξεπορεύοντο ἀπὸ τὴν Κόλασιν οἱ δὲ ἀπὸ τὸν Παράδεισον.

Τῶν μὲν πρόγραμμα καὶ ἔργον ἦτο ὁ εὐνουχισμὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ θωπεία ὅλων τῶν εὐκλεῶν ἐλατηρίων τοῦ ἀνθρώπου διὰ νὰ τοὺς καταστήσουν ἀπολέμους καὶ δούλους. Τῶν δὲ ἔργον ἦτο νὰ φρονηματίζουν τὸν λαὸν καὶ νὰ στέλλουν στρατιώτας εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ μὲν ἔφθασαν μέχρι τῶν κακουργιῶν τοῦ Νοεμβρίου, οἱ δὲ ἀνυψώθησαν εἰς τοὺς ἡρωϊσμοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν τὰ πανηγυριζόμενα σήμερον ὑπὸ τοῦ Ἔθνους γεγονότα.

Ἐπανερχόμενος εἰς τὰ ἔγγραφα, τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς ἐκ τεκμηρίων ἀποδείξεις, ἐφ' ὧν ἐστήριζε τὸ κατηγορητήριόν του ὁ κ. Ἐπίτροπος λέγει ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦ προμελετημένου τῶν πράξεων, τὸ ὁποῖον ἠθέλησαν νὰ ἀμφισβητήσουν οἱ ὑπερασπισταί, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι πάντες οἱ φονευθέντες ἀνῆκον εἰς τὰς τάξεις τῶν προσφύγων.

Εἰς τὰς τάξεις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πρῶτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτύρωνται διὰ τὴν θηλυπρέπειαν μὲ τὴν ὁποίαν ἀφίνετο νὰ καταπατῇ ὁ ἐχθρὸς τὸ ἔδαφος τῆς Πατρίδος, διότι τὸ αἴσθημα καὶ οἱ ἀγῶνες αὐτῶν διὰ τὴν πατρίδα ὑπῆρξαν μεγάλα. Ἐφόνευον διὰ τὸ αἴσθημά των ἐκείνους, τῶν ὁποίων αἱ καρδίαι καὶ νεκραὶ πάλλουν ζωηρότερον τῶν καρδιῶν τοιούτων ζώντων. Δὲν ἦτο ὁ λαὸς ὁ ἐγκλημάτων. Δὲν παρασύρεται εἰς ἐγκλήματα ὁ λαός. Εἶνε μᾶζα ἀρίστη, ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ προσφάτως ἀκόμη ἐπαυχήθη ἐν Εὐρώπῃ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Φυλῆς, ὅτι ἐστήριξε πάντοτε τὸ πρόγραμμά του καὶ τὰς νίκας του. Ἦλθε καὶ τώρα ἕνα καθεστώς ἐκπροσωπούμενον ἀπὸ Ἕλληνας καὶ ἀκολουθούμενον ἀπὸ Ἕλληνας. Ἦλθε κυρίαρχον καὶ ἐνῷ ἔρρεεν ἀχνίζον ἀκόμη τὸ αἷμα τῶν δολοφονηθέντων ὀπαδῶν του, δὲν διεπράχθη κατ' οὐδενὸς ἡ παραμικροτέρα βιαιοπραγία. Ὅπου εἶχε νὰ ἐνεργήσῃ, ἐνήργησεν ὁ Νόμος. Διατί ; Διότι κανεὶς δὲν ἠθέλησε νὰ ὠθήσῃ τὸν λαὸν εἰς ἐγκλήματα. Δὲν δικάζομεν τὸν λαόν. Δικάζομεν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπεπλάνησαν καὶ ἐξώθησαν τὸν λαὸν εἰς τὰ ἐγκλήματα τοῦ Νοεμβρίου. Τὸ ἔπραξαν δὲ χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς ἐρεθίσῃ, διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζονται ὅτι τοὺς ἠρέθιζον τὰ προεκάλουν οἱ ἴδιοι.

Ὑποστηρίζων καὶ πάλιν, σύμφωνα μὲ ὅσα ἀνέπτυξε καὶ προηγουμένως ἐπιχειρήματα, τὸν δόλον τῶν κατηγορουμένων, λέγει ὅτι διὰ τῶν γνωμῶν τὰς ὁποίας ὑπέβαλεν εἰς τὸ Δικαστήριον, περὶ τοῦ ποία πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀπόφασίς του, δὲν ἠθέλησε νὰ θέσῃ τὴν ὑπεράσπισιν ἀντίμετωπον τῶν κανονιοβολισμῶν οἱ ὁποῖοι ἠκούσθησαν τὴν μεσημβρίαν καὶ τῶν σαλπισμάτων τὰ ὁποῖα ἀκούονται τὴν στιγμὴν αὐτήν. (Σημ. Διέρχεται, εἶνε ἡ ὥρα 9η, ἡ διαδήλωσις διὰ τὴν εἰρήνην.) Εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάσῃ τοὺς δικαστὰς καμμία προκατάληψις ἐκ τῶν πολιτικῶν γεγονότων, ἀλλὰ νὰ ἀποβλέψουν μόνον εἰς τὴν Δικαιοσύνην, καὶ μόνον ἐπὶ τὸν βωμὸν αὐτῆς νὰ θύσουν.

Ἡ ἐξάλειψις τοῦ Βενιζέλου

Μετὰ διακοπὴν 1)4, ὁ κ. Κούνδουρος συνεχίζων ἐπιμένει εἰς τὸ ζήτημα τοῦ δόλου καὶ ἀντικρούων τὸν ἄλλον ἰσχυρισμὸν τῆς Ὑπερασπίσεως περὶ πολιτικῆς τοῦ τότε καθεστῶτος, ἀποδεικνύει ὅτι καμμία πολιτικὴ δὲν ἐπηρεάζετο, ἀλλὰ σκοπὸς ἦ ο μόνον ἡ ἐξάλειψις τοῦ Βενιζελισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν θετικὴν πολιτικήν, τὴν πορευσιαζουσαν ὅσα πανηγυρίζομεν σήμερον γεγονότα. Ἀπαντῶν εἰς ὑπαινιγμὸν, τὸν ὁποῖον ἔρριψε κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του ὁ κ. Μερκούρης λέγει ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος ἔστειλεν ἐπιστολὴν, διαμαρτυρόμενος δι' ὅλων του τῶν δυνάμεων, ὅτι συνωμίλησέ ποτε μὲ τὸν κ. Μερκούρη, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε θέτει τὴν ὅλην ὁμιλίαν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀπουσίαζεν ἐξ Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Κούνδουρος ἀντικρούει ἔπειτα τὰς περὶ ἐμφυλίου πολέμου γνώμας τοῦ κ. Λαδᾶ καὶ λέγει ὅτι οἱ συγγραφεῖς, τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθη ὁ κ. συνήγορος ἐζήταν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν δὲν ἠδύνατον νὰ φανταστοῦν τὸ γενόμενον ἐδῶ, νὰ ἐπανοστατήσῃ τὸ Κράτος κατὰ τοῦ λαοῦ. Διὰ τὰς περὶ θανατικῆς ποινῆς καὶ ἀμνηστεύσεως γνώμας τῆς ὑπερασπίσεως ὁ κ. Ἐπίτροπος λέγει: Ἡμεῖς δὲν νομοθετοῦμεν· ἡμεῖς εἴμεθα δικασταὶ καὶ καλούμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸν νόμον. Δὲν καλούμεθα νὰ μεταβάλωμεν αὐτὸν, ἂν εἶνε ἐπιεικὴς ἢ ὑπερβολὴς, ἂν εἶνε τέλειος ἢ ἐλλιπής.

Ἡ καταργησις τῆς θανατικῆς ποινῆς εἶνε ἔργον τῆς Βουλῆς· ἡ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἐπιείκεια εἶνε ἔργον τῆς Κυβερνήσεως. Ἡμεῖς δὲν ἐκπροσωποῦμεν μήτε τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, μήτε τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐπλήγη διὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀδικήματος. Ὁ ἐκπροσωπῶν αὐτὸ ἀρχηγός, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν νὰ ἐξουδετερώσῃ τοὺς Νοεμβριανούς, ἂς σκεφθῇ ὡς θέλει ἐν τῇ ἀμοιβαιότητί του. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἀμοιβαιότητα δι' αὐτά· δὲν διστάζω ἐν τούτοις νὰ εἴπω ὅτι ἐὰν μὲ συνώδευσεν ἀμοιβαιότης καὶ πέραν μιᾶς τυχὸν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, θὰ συνίστων νὰ ἀφεθῇ ὁ Νόμος ἐλεύθερος εἰς τὸ ὕψος του. Ἂς μείνῃ οὐχὶ τυπικῶς, ἀλλ' οὐσιαστικῶς βασιλεύς τῶν πάντων.

Ὁ κ. Πῶπ, λαμβάνων τελευταῖος τὸν λόγον ἀπαντᾷ εὐθὺς πρὸς τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Β. Ἐπιτρόπου, καὶ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ σύγχρονος ἰδεολογία, δὲν ἐπιτρέπει πλέον σίματα. Ἀρκεῖ τὸ χυθὲν αἷμα. Εἰς αὐτὰς τὰς σκέψεις τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε πρὸ πολλοῦ ἐγκεχαραγμένη ἡ ἀπόφασις περὶ ἀμνηστείας.

Καὶ ἀναφέρει ὁ κ. Πῶπ τὸ ἐπὶ τῇ 1ῃ τοῦ ἔτους τηλεγράφημά του πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι ὅταν τιμωρηθοῦν οἱ πρωταίτιοι τῶν ἐγκλημάτων, πρωθυπουργοὶ καὶ ὑπουργοί, θὰ δοθῇ διὰ τοὺς ἄλλους ἀμνηστεία. Περὶ ἀμνηστείας ἐπίσης ὡμίλησε πρὸ 15 ἡμερῶν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς Ἄγγλον ἀνταποκριτήν.

Συνεχίζων ὁ κ. Πῶπ ζητεῖ τὴν ἀθώωσιν τοῦ πελάτου του.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Πῶπ ὁ κ. Πρόεδρος κηρύσσει περαιωμένην τὴν διαδικασίαν καὶ τὸ Στρατοδικεῖον τὴν 1 1)2 πρωϊνήν, ἀποσύρεται πρὸς διάσκεψιν.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΚΔΩΣΗ ΤΟΝ ΚΑΪΖΕΡ Η ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Λονδῖνον 29.—Μεγάλη σπουδαιότης ἀποδίδεται εἰς δηλώσεις γενομένας ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὑπὸ τοῦ Λόρδου Σφραγιδοφύλακος κ. Μπόναρ Λὼ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀποφασισθεῖσαν αἴτησιν ἐκδόσεως τοῦ ἐκπτώτου Κάϊζερ καὶ τὴν ἐκδίκασιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ καταρτισθησομένου εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι πάντα τὰ δυνατὰ μέτρα ἔχουσι ληφθῇ ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργούσης ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν λοιπῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων, ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ ἐνδεχομένη ἐκ τοῦ Ὁλλανδικοῦ ἐδάφους ἐπιστροφὴ τοῦ ἐκπτώτου Αὐτοκράτορος εἰς Γερμανίαν.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκ

μενον δυσοληψιῶν καὶ διαπραγματεύσεων, ὡς ἁπλοῦν ἐμπόρευμα μεταξὺ τῶν μοναρχῶν καὶ ἀσυνειδήτων διπλωματῶν.

Ἡ ἀσυνειδησία δὲ καὶ ὑποκρισία τῶν κομματαρχῶν δὲν ἔφθασεν ἔως ἐδῶ μόνον. Ὁ Ρωσσόφιλος Μαλίνωφ ἐπωλήθη καὶ εἰς τὴν Αὐστροουγγαρίαν, ἀναγνωρίσας τὴν συνθήκην ταύτην καὶ διατάξας ἐπιστράτευσιν καὶ ἀποστολὴν δύο μεραρχιῶν εἰς τὰ Τουρκικὰ σύνορα τῷ 1908, ὅπως ὑποστηρίξῃ διὰ τοῦ βουλγαρικοῦ αἵματος τὰ ἰμπεριαλιστικὰ σχέδια τῆς Δυαδικῆς Μοναρχίας καὶ τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης εἰς αὐτήν.

Οὕτω ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς, ὅτως καὶ ὅλοι οἱ μικροὶ λαοὶ συχνάκις ἐχρησίμευσαν ὡς τροφὴ διὰ τὰ πυροβόλα καὶ ὡς μέσον διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων τῶν μεγάλων ἰμπεριαλιστῶν τῆς Εὐρώπης».

Οἱ Βούλγαροι ἐλπίζουν νὰ συμφιλιωθοῦν μὲ τοὺς Συμμάχους

Ὁ πρωθυπουργὸς Θεοδωρῶφ ἔκαμε τὰς κάτωθι δηλώσεις πρὸς Ἰτσλὸν δημοσιογράφον.

«Θὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὸν ποδοστίας κ. Βενιζέλον, εἶπεν ὁ κ. Θεοδωρῶφ, νὰ κρίνῃ τὸν σημερινὸν Βενιζέλον καὶ νὰ κάμῃ ἀκόμη τὰς θυσίας ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας ἐδήλωνε τότε ὅτι ἦτο ἕτοιμος νὰ προβῇ ὑπὲρ τῆς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως.

— Ἀλλὰ θὰ παραδεχθῆτε ἐν τούτοις ὅτι αἱ περιστάσεις δὲν εἶνε ἀκριβῶς αἱ αὐταί.

— Πράγματι, ἐνικήθημεν, καὶ οὐδεμίαν πλέον διαθέτομεν δύναμιν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων μας. Εἴσθε οἱ κύριοι καὶ ὀφείλομεν νὰ ὑποστῶμεν τὴν τύχην τὴν ὁποίαν σεῖς θὰ μᾶς ἐπιβάλετε. Ἀλλὰ ὑπολογίζομεν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς Γαλλίας καὶ τῶν μεγάλων ἐθνῶν. Δὲν δύνανται νὰ μᾶς ζητήσουν ν' αὐτοκτονήσωμεν.

Κατόπιν ἐμπεριστατωμένης ἀναπτύξεως τῶν Βουλγαρικῶν ἀξιώσεων ὁ κ. Θεοδωρῶφ προσέθεσε.

— Ὑπήρξαμεν ἐχθροί σας παρὰ τὴν θέλησίν μας. Οἱ ἐχθροί μας εἶνε σύμμαχοί σας παρὰ τὴν θέλησιν.

Φιλότουρκοι παράγοντες ἐν Εὐρώπῃ

Παρίσιοι.—Παρατηρεῖται ὅτι ὁ τύπος ἔχει διδαχθῆ ὅσον ἀφορᾷ τὰ τουρκικὰ ζητήματα. Πολλοὶ τῶν ἐφημερίδων, χωρὶς νὰ ἐκδηλῶσιν ἀναφανδὸν συμπαθείας πρὸς τοὺς Τούρκους, διαρρίνονται ὅμως ὡς ὄργανα τῶν εὐνοούντων τὴν Τουρκίαν παραγόντων. Τοιοῦτοι παράγοντες δὲ ὑπάρχουσι μόνον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Κράτη. Οἱ ἐν Λονδίνῳ φιλοτουρκικοὶ παράγοντες ἐπηρεάζουσι φαίνεται καὶ μέλη τινὰ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων.

Ἡ καταστροφὴ τῶν λαφύρων τοῦ ἑβδομήκοντα

Βέρνη.— Ἐκ Βερολίνου μεταδίδονται λεπτομέρειαι τῆς καταστροφῆς τῶν Γαλλικῶν λαφύρων τοῦ 70, ἀποφασισθείσης ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, ὅπως μὴ ἀποδοθῶσι τὰ λάφυρα, κατὰ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, εἰς τὴν Γαλλίαν.

Εἷς ἀξιωματικὸς ὀνόματι Σιμών, ἐξήγαγε τὰ λάφυρα ἐκ τοῦ νουστάθμου ἔνθα ἐφυλάσσοντο καὶ ἀφοῦ τὰ ἤλειψε διὰ παραφίνης, τὰ ἔκαυσε. Τὸν Σιμὼν συνώδευον 10 στρατιῶται.

Ὅταν αἱ σημαῖαι προσεκομίσθησαν πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Μεγάλου Φριδερίκου ὁ ἀξιωματικὸς ἐξεφώνησε μακρὸν λόγον.

«Οὐδέποτε, εἶπε, θὰ ἀποδώσωμεν τὰ κατακτηθέντα τρόπαια εἰς τοὺς Γάλλους».

Ἡ μακρόβιος τελετὴ της καταστροφῆς τῶν λαφύρων διεξήχθη ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ Γερμανικοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου.

Πταίει ὁ Σοννῖνο

Παρίσιοι 30— Ὁ κ. Τιττόνι ὁμιλῶν ἐν Ρώμῃ ἐπέρριψεν ἀπροκαλύπτως κατὰ τοῦ προκατόχου του βαρώνου Σοννῖνο τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ψυχρότητα μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Κατήγγειλε δὲ ὅτι ὁ βαρῶνος Σοννῖνο δὲν ἐγκαιριοποίησε πολλὰς εὐκαιρίας αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐδόθησαν ὅπως κάμῃ ἔναρξιν συνεννοήσεων μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Τιττόνι ἀνέπτυξεν ἐπίσης κατὰ τας τελευταίας ταύτας συνομιλίας; καὶ τὰς Ἑλληνικὰς ἐπὶ τῶν Ἑλληνοϊταλικῶν διαφορῶν ἀπόψεις, ὡς αὗται τῷ ἐξετέθησαν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Ρώμην ὑπὸ Ἑλληνικῶν προσωπικοτήτων.

Εἰς ἄλλους περὶ τὴν Διάσκεψιν κύκλους ἡ ἐντύπωσις εἶνε ὅτι ὁ κ. Τιττόνι δεικνύεται φαινομενικῶς συνδιαλλακτικώτερος τῶν προκατόχων του, ἐνῷ κατὰ βάθος ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν μὲ ἐκείνους αἰσθημάτων. Ἐκφράζεται δὲ ἡ πεποίθησις ὅτι δὲν ἤλλαξεν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ μόνον ἡ τακτικὴ διὰ τῆς ὁποίας προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀξιώσεών της οἱ νέοι της ἀντιπρόσωποι.

Οἱ Γάλλοι διὰ τὰς δηλώσεις τοῦ Τιττόνι

Παρίσιοι 30.— Ὁ Γαλλικὸς Τύπος σχολιάζει μετὰ σχετικῆς ἱκανοποιήσεως τὰς προχθεσινὰς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τιττόνι, τὰς ὁποίας εὑρίσκει ὁλιγώτερον ἀδιαλλάκτους ἀπὸ τὰς τελευταίας ἐνώπιον τῆς Γερουσίας γνωστὰς δηλώσεις του.

Ἡ «Λιμπερτὲ» ἐξαίρει μεθ' ἱκανοποιήσεως τὴν φράσιν τοῦ Ἰταλοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ οὗτος ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπιτυγχάνει σημαντικὰ ὠφελήματα ἐκ τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» ἐκφράζει τὴν χαράν της διὰ τας δηλώσεις τοῦ κ. Τιττόνι τας ἀφορώσας τὰς φιλικὰς μετὰ τῆς Γαλλίας σχέσεις.

Καταδίκη τῶν ταραξιῶν τῆς Αἰγύπτου

Λονδίνον.29— Ἀγγέλλεται ἐκ Καΐρου ὅτι τὸ Δικαστήριον τῆς Μίνιας, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκδικάζοντο οἱ ὑπεύθυνοι τῶν πρὸ τριμήνου αἱματηρῶν ταραχῶν, ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν του, ἡ ὁποία εἶνε καταδικαστικὴ κατὰ ὀγδοήκοντα περίπου ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἰθαγενῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις ἐν τούτοις τῆς ἀποφάσεως ἀνεστάλη μέχρις ὅτου αὕτη ἐπικυρωθῇ ὑπὸ ἀνωτέρων Βρεττανικῶν Ἀρχῶν, ἐνώπιον τῶν ὁποίων

ΔΕΛΤΙΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Ἐν ἔσχατο καιρὸ ὅταν ἀκόμη λειτουργοῦσε τὸ Γραφεῖον Ἐπισιτισμοῦ, πόσα ἀναθέματα καὶ ἀραὶ δὲν ἠκούοντο ἐκ μέρους τῶν ἐμπορευομένων καὶ τῶν πωλητῶν ἐν γένει τροφίμων, κατ' αὐτοῦ.

Παρουσιάζετο ἔλλειψις ἑνὸς εἴδους;

Ἔπτοιεν αὐτὸ καὶ ἡ Ἐπιτροπή του.

Ὑψώνοντο αἱ τιμαί; Ἦτο αὐτὸ ἡ αἰτία, διότι αὐτὸ ἐμπόδιζε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου μὲ τοὺς περιορισμούς του, μὲ τὰς διατιμήσεις του.

Ἐνθυμούμεθα ὅλοι τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησιν τῶν ἐμπόρων μας, οἱ ὁποῖοι ἐφώζον δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

«Ἀφήσατε τὸ ἐμπόριον ἐλεύθερον καὶ θὰ πλημμυρήσῃ ὁ κόσμος ἀπὸ ὅλα τὰ εἴδη καὶ αἱ τιμαὶ θὰ ἐκπέσουν μόναι των.

Ἀλλὰ τί νὰ κάμωμεν, ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐφοδιασμοῦ δὲν κάμῃ; ἀφίνει νὰ κινηθῶμεν;»

Καὶ ἐβεβαίωνον καὶ ἐπισήμους καὶ ἀνεπισήμους ὅτι εἶχον παραγγελίας μεγάλας ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ἰδίᾳ ζαχάρεως, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἐστοίχιζε μόνον 1,80 δραχμὴν ἡ ὀκᾶ, καὶ καφὲ ὁ ὁποῖος θὰ ἐστοίχιζε μόνον 4 δραχμάς.

Εὑρέθημεν καὶ ἡμεῖς κάποτε εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν καὶ ἠκούσαμεν τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας, καὶ ἐπιστεύσαμεν καὶ ἠρθρογραφήσαμεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐπονεπαύθημεν ὅτι θὰ ἐπανήρχετο ἡ χρυσῆ ἐποχὴ τῆς φτήνιας.

Καὶ μαζὺ μὲ ἡμᾶς ἐπίστευσε καὶ ὁ κοσμάκης καὶ ἐβαυκαλίσθη μὲ φρούδα ἐλπίδας.

Ἠὐδόκησεν ἐπὶ τέλους ὁ Ὕψιστος καὶ τὸ Γραφεῖον Ἐπισιτισμοῦ περιώρισε τὴν δράσιν του καὶ τὸ ἐμπόριον ἀφέθη ἐλεύθερον.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν τὴν κατάργησιν τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ. Ἀλλὰ ποῦ εἶνε αἱ ὑποσχέσεις ἐκεῖναι;

Διατὶ ἡ Μυτιλήνη κατήντησεν ὁ ἀκριβότερος τόπος ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους;

Τὸ ἐμπόριον ἔχει ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ. Διότι ἀντὶ τὰς λησμονεῖ, ἡ Πολιτεία καὶ ἡ κοινωνία θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγουν εἰς ἄλλα μέτρα.

ΜΕ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙΝ

ἤκουσεν ὁ λαὸς ὅτι ἡ Γενικὴ Διοίκησις μας ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως τῆς καταπληκτικῆς ἀκριβείας ἡ ὁποία μαστίζει τὴν νῆσον μας καὶ ἔφερε τὸν λαὸν εἰς ἀπόγνωσιν.

Ἀλλὰ θὰ κατορθώσουν οἱ Ἀρχαί μας νὰ βελτιώσουν τὴν ἀπελπιστικὴν αὐτὴν κατάστασιν;

Ὅλοι ἀναμένουν νὰ ἴδουν ἀποτελέσματα

Τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ εἶνε τῇ ἀληθείᾳ ἡ λυδία λίθος, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ δοκιμασθῇ ἡ ἱκανότης καὶ ἡ δύναμις τῆς θελήσεως των.

Ἂς μὴ προδικάζωμεν, πρὶν ἴδωμεν τὰ ἀποτελέσματα.

ΑΠΟ ΠΟΛΛΑΣ

Κοινότητας παραπονοῦνται κατὰ τοῦ συστήματος τοῦ νὰ διορίζωνται οἱ Κοινοτικοὶ Ἄρχοντες ἀριστίνδην ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

Ἐκ Πλωμαρίου θίγεται καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο, προκειμένου νὰ διορισθῇ νέα Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή.

Ἀπὸ παντοῦ ζητοῦν ἐκλογά. Τοῦτο εἶνε τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ Συνταγματικόν.

Βεβαίως δὲν ἐπετράπη ἀκόμη νὰ γίνουν γενικαὶ ἐκλογαί.

Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἐξαιρετικῶς διὰ τινας Κοινότητας ὅλου βασιλεύει μεγάλη ἀκαταστασία καὶ διαίρεσις ὡς ἐκ τῶν διοριζομένων προσώπων, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ ἡ Γενικὴ Διοίκησις μας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὅπως ἔστω καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων οἱ προσωρινῶς ἐνεργηθῶσιν ἐκλογοί.

Διότι οὕτω μόνον θὰ ἀποδοθῇ ἡ ἡσυχία εἰς τὰς Κοινότητας αὐτάς.

ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ

δὲν λύουν τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα, εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἰταλῶν συνδικαλιστῶν Τουρατί.

Εἶνε τοῦτο μία μεγάλη ἀλήθεια καὶ πρέπει καλῶς νὰ κατανοηθῇ

Διὰ τῶν ἀπεργιῶν σταματᾷ κάθε ἐργασία, ἐλαττοῦται ἡ παραγωγὴ καὶ συνεπῶς ἐπέρχεται ἡ πεῖνα καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀθλιότης.

Αἱ ἀπεργίαι ἐπιφέρουν συμπτωματικὰς καὶ παροδικὰς μόνον λύσεις τῶν ζητημάτων. Ζημιοῦν δὲ κατὰ κανόνα καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀπεργοῦς, ὅσον καὶ ὅλην τὴν κοινωνίαν.

Ὅλα ὅμως οὐδὲν δὲν μᾶς κάμνουν νὰ βλέπωμεν μὲ ὀλιγωτέραν συμπάθειαν τὴν ἀπεργίαν τῶν τραμβαγιτικῶν ὑπαλλήλων, ὄχι διότι εἶνε τραμβαγιτικοί, ἀλλὰ διότι εἶνε μία τάξις πράγματι πάσχουσα καὶ ἀδικουμένη.

Διότι εἶνε ὄντως ἀδικώτατον νὰ περιέρχωνται τὰ κέρδη τῶν Τραμβαγιῶν εἰς τοὺς Διοικητὰς καὶ τοὺς Συμβούλους αὐτῶν, ἀμειβομένους μὲ χιλιάδας δραχμῶν κατὰ μῆνα, καθ' ὃν χρόνον εἰς τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους χορηγεῖται ὁ γλίσχρος μισθὸς τῶν 200 δραχμῶν.

Δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ αὔξησις τῶν μισθῶν τῶν Τραμβαγιτικῶν ὑπαλλήλων ἐπιζητεῖται νὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς μειώσεως τῶν ὑπερόγκων ἐμβόλων καὶ μερισμάτων τῶν Διοικητῶν καὶ Διευθυντῶν τῶν Τραμβαγιῶν, δὲν ὑπάρχει κἂν ὁ φόβος ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ ἐπιφέρῃ αὔξησιν εἰς τὰς τιμὰς ἄλλων ἀναγκαίων πρὸς τὸ ζῆν εἰδῶν.

ΚΑΘΑ ΓΡΑΦΟΥΣΙΝ

ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διέταξε τηλεγραφικῶς, τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπροσώπου τῆς Γεν. Διοικήσεως, τοῦ Νομογεωπόνου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἡ ὁποία νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον συντρέχουν λόγοι πρὸς λύσιν μὲν τῆς μισθώσεως τῶν ἐγκαταλελειμμένων κτημάτων διὰ τὸ δεύτερον ἔτος μειώσῃ δὲ τοῦ ἐνοικίου τοῦ πρώτου ἔτους.

Δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τῶν ἐνοικιαστῶν, τελείως καταστρεφομένων ἐκ τῶν ὑπερόγκων ἐνοικίων, δι' οὓς λόγους πολλάκις ἐξεθέσαμεν.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπείγει, τόσον διὰ τὴν νῆσόν μας, ὅσον καὶ διὰ τὴν Λῆμνον, εἶνε νὰ ἀνασταλῇ ἡ ἀπαίτησις καὶ εἴσπραξις τοῦ ἐνοικίου τοῦ δευτέρου ἔτους μέχρι λύσεως τοῦ ζητήματος, ἀφ' οὗ ἅπαξ τὸ Ὑπουργεῖον ἀνεγνώρισε κατ' ἀρχὴν ὡς δικαίας τὰς αἰτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἀνέθηκε τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν εἰς Ἐπιτροπήν.

Καὶ πρὸς τοῦτο δίκαιον θὰ εἶνε, ὅπως ἐκτὸς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰσηγηθῶσι τὴν ἀναστολὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ καὶ τῇ Γεν. Διοικήσει μας καὶ ὁ κ. Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος δεδομένου ὅτι ἡ ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου τοῦ 6. ἔτους (1919 — 1920) ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐ. ἔ.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Δημόσια ἔργα

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, πρόκειται νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος ὁ ἐργολάβος τῆς ὁδοῦ Μυτιλήνης — Καλλονῆς, διότι ἔπαυσε τὰς ἐργασίας του καὶ δὲν συνεμορφώθη πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Νομαρχίας διὰ τῶν ὁποίων διετάσσετο, ὅπως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐπαναλάβῃ τὴν ἐργασίαν καὶ πληρώσῃ εἰς τοὺς ἐργάτας τὰ καθυστερούμενα ἡμερομίσθιά των.

Μία ἀδικία

Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον περὶ βοσκησίμων γαιῶν, οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλουν ἐνστάσεις, ὁσάκις ἀδικοῦνται κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου.

Αἱ ἐνστάσεις ὅμως ἐπιδίδονται ἀπαραιτήτως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ ὅμως Μολύβου οἱ φορολογούμενοι πολῖται ἐπέδωκαν τὰς μὲν ἐνστάσεις των πρὸς τὸν κ. Ἔφορον ἀλλ' ὄχι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, διότι ἠγόρασαν τὴν διάταξιν ταύτην.

Ἡ δὲ ὑπηρεσία τῆς Ἐφορείας ἐδέχετο αὐτὰς καὶ τὰς ἐπρωτοκόλλει.

Ὅλαι ὅμως αἱ ἐνστάσεις ἀπερρίφθησαν ὡς παρατύπως ἐπιδοθεῖσαι.

Βεβαίως ἄγνοια νόμου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς πολίτας.

Ἀλλ' ἂν δὲν ἔπασχεν ἀπὸ παχυλὴν ἄγνοιαν ἡ ὑπηρεσία τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Μηθύμνης, ἐπεδίωκε νὰ μὴ καθοδηγήσῃ τοὺς πολίτας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἐνστάσεων.

Ἰδοὺ μία μεγάλη, μία κατάφωρος ἀδικία.

Φόρος ὠνίων — ἐμπορευμάτων

Προάπαν ἀκούονται ἐκ μέρους πολλῶν Κοινοτήτων τῆς Ὑποδιοικήσεως Μηθύμνης διὰ τὴν ἄδικον διανομὴν τοῦ φόρου ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων ἡ ὁποία ἀπὸ ἐτῶν γίνεται εἰς βάρος των.

Τὸ περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι διὰ τὴν διανομὴν τοῦ φόρου δὲν ἐζητήθη οὐδὲν ἡ γνώμη τοῦ οἰκείου Ὑποδιοικητοῦ ὁ ὁποῖος γνωρίζει καλύτερον παντὸς ἄλλου τὸν πληθυσμὸν καὶ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν κίνησιν ἑκάστης Κοινότητος.

Ἀλλὰ πρὸς τί τότε διατηροῦμεν τὰς Ὑποδιοικήσεις.

Ἡ 14 Ἰουλίου ἐν Σμύρνῃ

Καθ' ἃ γράφουν ἐκ Σμύρνης ἡ ἑορτὴ τῆς Γαλλικῆς ἀνεξαρτησίας διεξήχθη ἐφέτος μεγαλοπρεπέστατα.

Ἡ πόλις ἦτο σημαιοστόλιστος ἀπ' ἄκρον εἰς ἄκρον εἰς διάφορα δὲ μέρη εἶχον στηθῆ θριαμβευτικαὶ ἀψίδες μὲ τὰ ὀνόματα τῶν συμμάχων πρωθυπουργῶν.

Τὸ κατάστημα Π. Ξενοπούλου εἶχε στολισθῆ μὲ μεγάλα στέμματα ὅλων τῶν συμμάχων εἰς τὸ μέσον τῶν ὁποίων εὑρίσκετο ἡ εἰκὼν τοῦ ἀρχιστρατήγου Φός.

Ἐπίσης ὅλα τὰ πλοῖα τοῦ λιμένος ἦσαν σημαιοστόλιστα.

Τὸ δὲ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας ἐχαιρέτησε ἡ Γαλλικὴ Ναυαρχὶς «Βερνιὼ» καὶ ὅλα τὰ ἐν τῷ λιμένι πολεμικὰ διὰ 21 κανονιοβολισμῶν.

Ἡ δοξολογία ἔγινε εἰς τὸν Γαλλικὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. «Πολυκάρπου» τὴν 9 π. μ. παρέστησαν δὲ εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ὁ Γάλλος ἁρμοστὴς κ. Λαπόρτ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γαλλικοῦ Προξενείου, ὁ κυβερνήτης τῆς Γαλλικῆς ναυαρχίδος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ πλῆθος ἡμετέρων ἀξιωματικῶν.

Τὰς τιμὰς ἀπέδιδε εἰς τοὺς προσερχομένους λόχος Ἑλληνικοῦ στρατοῦ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν τοῦ Α' σώματος στρατοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχιμουσικὸν κ. Ταχτατζῆν.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐγένετο δεξίωσις ἐν τῷ Γαλλικῷ προξενείῳ εἰς ἣν μετέβησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁ Ὕπατος ἁρμοστὴς κ. Στεργιάδης, ὁ στρατηγὸς Νίδερ καὶ πολλοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί

Ἐκ μέρους τῶν Ἄγγλων ἐπεσκέφθησαν καὶ συνεχάρησαν τὸν Γάλλον ἁρμοστὴν κ. Λαπόρτ, ὁ συνάδελφός του κ. Τζαίημς Μόργκαν κοθὼς καὶ οἱ κυβερνῆται τῶν ἐν τῷ λιμένι ὁρμούντων πολεμικῶν.

Τὴν ἑορτὴν ἐπεσφράγισαν ἀφ' ἑνὸς μὲν παρέλασις τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἅτινα ἀπεβιβάσθησαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ἅτινα ἐζητωκραύγαζον διαρκῶς ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ γενομένη λαμπαδηφορία ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν προσκόπων τῆς Σμύρνης.

Σημειωτέον ὅτι λόγῳ τῆς ἑορτῆς ἐπετράπη καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἡ κυκλοφορία.

Γάμοι

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Στύψῃ οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου κ. Γεωργίου Μαυρέλλη μετὰ τῆς συμπαθοῦς δεσποινίδος Μαριάνθης Σεβαστοῦ, πεφιλημένης ἀδελφῆς τοῦ φίλου ἐπιστήμονος ἰατροῦ κ. Στυλιανοῦ Σεβαστοῦ. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ ἰατρὸς κ. Στυλιανὸς Σεβαστός.

Ραίνομεν τὸ εὐτυχισμένον ζεῦγος μὲ μυροβόλα ἄνθη καὶ εὐχόμεθα εἰς τοὺς οὕτω εὐαρμόστως διὰ τοῦ ὑμεναίου συνδεθέντας βίον ἀνέφελον καὶ εὐδαίμονα, συγχαίροντες τοὺς οἰκείους αὐτῶν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ . . . . **Β. Π.**

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 14676 **ΑΘΗΝΑΙ 2 Ἰουλίου**

Νέαι δηλώσεις τοῦ Τιττόνι

Ὁ Τιττόνι ἀναχωρῶν εἰς Παρισίους ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία θὰ ἀγωνισθῇ μέχρις ἐσχάτων βασιζομένη πάντοτε ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς τε χώρας καὶ βουλῆς. Συνεχίζων εἶπεν ὅτι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος τὰ Ἰταλικὰ ζητήματα θὰ ἐξέλθουν τῆς προκαταρκτικῆς βάσεως καὶ θὰ βαδίσουν πρὸς τὴν λύσιν των.

Ὑπεσχέθη ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ὁμιλήσῃ ἀνεπιφυλάκτως· σχετικῶς δὲ μὲ τὰ ζητήματα τῆς Μικρασίας εἶπε ὅτι· ἡ ὁριστικὴ αὐτῶν τροπὴ θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Τελευτῶν εἶπε ὅτι ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς λύσεως τῶν ζητημάτων εἶνε ἐπικίνδυνος καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀντιπροσωπεία χωρὶς νὰ ἐξωθήσῃ τὰ πράγματα δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπιβραδυνθῇ ἡ λύσις αὐτῶν. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὡμίλησε καὶ πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων εἰς τὴν Κονσοῦταν.

Οἱ Γερμανοὶ ζητοῦσι τὴν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ

Ἡ Γερμανικὴ ἀντιπροσωπεία τῶν Βερσαλλιῶν ἐζήτησε τὴν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Πότε ἐπιδίδεται ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης εἰς τοὺς Βουλγάρους

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἐπιδίδεται ἡ συνθήκη εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Ἀριθ. 18508 **ΑΘΗΝΑΙ 3 Ἰουνίου**

Μάταιαι προσπάθειαι

Οἱ Βούλγαροι ἐξαναγκάζουν τοὺς Ἕλληνας τῆς Θράκης νὰ ὑπογράψουν δήλωσιν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ μείνουν ὑπὸ τὴν Βουλγαρικὴν διοίκησιν.

Ἐξακολουθεῖ ὁ ἀφοπλισμὸς

Κατόπιν αὐστηροτάτων διαταγῶν τοῦ ἀρχιστρατήγου Δεσπεραὶ ἐξακολουθεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν Συμμάχων ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Βουλγαρίας.

Διὰ τὸ Πάνορμον

Ὑπεδείχθη εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ἡ ἀνάγκη τῆς καταλήψεως τοῦ Πανόρμου ὡς ἀπαραίτητος ἀσφάλεια τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Δούζας

Προαγωγὴ

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν τὴν προαγωγὴν τοῦ δικαστικοῦ παρέδρου κ. Μ. Τόμπρα εἰς Πρωτοδίκην τοῦ Πρωτοδικείου μας εὐχόμενοι καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΜΙΚΡΑ ΕΠΙΤΟΠΙΑ

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου Ἁγιάσσου προσέφερον ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου δραχμὰς 84,40.

— Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διατάσσονται τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα τοῦ κράτους νὰ ἑτοιμάσωσι τοὺς στρατολογικοὺς καταλόγους τῆς κλάσεως τοῦ 1918

Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Δήλωσις

Συχνάκις ἐν τῷ τύπῳ μνημονεύονται τὰ ἐστιατόριά μας ὡς πωλοῦντα εἰς ὑπερόγκους τιμὰς διὰ τοῦτο εἴμεθα ἠναγκασμένοι σήμερον νὰ δηλώσωμεν τὰ κατωτέρω:

Μία μερὶς ἀντράδας ἀπαιτεῖ 50 δράμια κρέατος τὰ ὁποῖα ἀφαιρουμένων τῶν κοκκάλων μετὰ τὸ ψήσιμον μένουν 25 δράμια, στοιχίζουν δὲ τὰ 50 δράμια 75 λεπτά, μία μελιτζάνα 30 λεπτά, ντομάτα, πιπέρι, ἀλάτι 20 λεπτά, βούτυρον 20 λεπτά, ψητοκα 20 λεπτά, ἐν ὅλῳ δηλαδὴ ἡ μερὶς δρ. 1,55. Πωλοῦμεν 1,80 δηλαδὴ κερδίζομεν 25 λεπτὰ τὴν μερίδα, ἄλλα εἶνε κέρδος καὶ αὐτὰ τὰ 25 λεπτά; Ἐνοίκιον, φωτισμός, πλυστικά, ὑπαλληλία, φόρος ἐπίπλων, ἐπικαρπιστέρωσις, τόκος χρημάτων, πάγος καὶ τόσα ἄλλα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐλογίσθησαν εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τὰ ὁποῖα